

Najbolji „Tartif“ i „Izvini mama“

„Tartif“/ NP Sombor i SNP

„Izvini mama“/Dečje pozorište Subotica

Žiri 69. Festivala profesionalnih pozorišta Vojvodine u sastavu: rediteljka i književnica Vida Ognjenović (predsednica, Beograd), scenograf i kostimograf Miodrag Tabački (Beograd) i glumac i profesor AUNS Predrag Momčilović (Novi Sad), od 12. do 17. aprila 2019. godine video je 10 predstava u izvođenju sedam pozorišta. Na završnoj sednici, održanoj 17. aprila, doneo je sledeće

ODLUKE:

Da se nagrada **za najbolju predstavu u celini** dodeli predstavi **Tartif**, po motivima originalne Molijerove drame, autor i reditelj Igor Vuk Torbica, Narodno pozorište Sombor i Srpsko narodno pozorište, Novi Sad.
(Odluka je donesena jednoglasno.)

Da se nagrada **za najbolju predstavu za decu u celini** dodeli predstavi **Izvini mama**, po bajci *Neću da se izvinim* Sofije Prokofjeve, dramatisacija i režija Todor Valov, Dečje pozorište Subotica.
(Odluka je donesena jednoglasno.)

Da se nagrada **za najbolju režiju** dodeli **Igoru Vuku Torbici** za predstavu **Tartif**, po motivima originalne Molijerove drame, autor i reditelj Igor Vuk Torbica, Narodno pozorište Sombor i Srpsko narodno pozorište, Novi Sad.
(Odluka je donesena jednoglasno.)

Da se dodele ravnopravne **glumačke nagrade**:

Za najbolju žensku ulogu (2):

Marti Bereš za ulogu **Hasanaginice** u predstavi **Hasanaginica**, po motivima drame Ljubomira Simovića, režija Andraš Urban, Novosadsko pozorište/Ujvideki Sszinhaz.
(Odluka je donesena jednoglasno.)

Hani Selimović za ulogu **Dorine** u predstavi **Tartif**, po motivima originalne Molijerove drame, autor i reditelj Igor Vuk Torbica, Narodno pozorište Sombor i Srpsko narodno pozorište, Novi Sad.
(Odluka je donesena jednoglasno.)

Da se nagrada **za najbolju mušku ulogu** dodeli **Saši Torlakoviću** za ulogu **Tartifa** u predstavi **Tartif**, po motivima originalne Molijerove drame, autor i reditelj Igor Vuk Torbica, Narodno pozorište Sombor i Srpsko narodno pozorište, Novi Sad.
(Odluka je donesena jednoglasno.)

Da se **nagrada za najbolju ulogu u predstavama za decu** dodeli **Aleksandru Ristoskom** za ulogu **Pastira i Doktorice Mice** u predstavi **Konjski zubić u našeg cara**, Miodrag Milovanov, režija Đurđa Tešić, Narodno pozorište Sombor.
(Odluka je donesena jednoglasno.)

Da se **nagrada za najbolju scenografiju** dodeli **Olegu Katorginu** za predstavu **Zatvorenik i Šestoprsti**, po istoimenoj priči Viktora Peljevina, režija Dimitrij Vihreckij, Pozorište mladih, Novi Sad.
(Odluka je donesena jednoglasno.)

Da se **nagrada za najbolji kostim** dodeli **Vanji Popović** za kostime u predstavi **Bilo jednom u Banatu**, Željko Mijanović i Vladimir Lazić, prema priči *Legenda o pozorištu* Igora Bojovića, režija Vladimir Lazić, Narodno pozorište Toša Jovanović Zrenjanin.
(Odluka je donesena jednoglasno.)

Da se **nagrada „Tihomir Mačković“ za najbolju kreaciju lutaka** dodeli **Nataliji Gočevoj** za kreaciju lutaka u predstavi **Izvini mama**, po bajci *Neću da se izvinim* Sofije Prokofjeve, dramatisacija i režija Todor Valov, Dečje pozorište Subotica.
(Odluka je donesena jednoglasno.)

Da se **nagrada za najbolju muziku** dodeli **Ireni Popović Dragović** za muziku u predstavi **Hasanaginica**, po motivima drame Ljubomira Simovića, režija Andraš Urban, Novosadsko pozorište/Ujvideki Sszinhaz.
(Odluka je donesena jednoglasno.)

Da se dodele **specijalne nagrade (2)**:

Za pokret i izbor muzike - **Amaliji Benet** za predstavu **Veštice iz Salema**, Artur Miler, režija i adaptacija Nikita Milivojević, Srpsko narodno pozorište, Novi Sad.
(Odluka je donesena jednoglasno.)

Za kolektivnu igru - ansambl predstave **Bilo jednom u Banatu**, Željko Mijanović i Vladimir Lazić, prema priči *Legenda o pozorištu* Igora Bojovića, režija Vladimir Lazić, Narodno pozorište Toša Jovanović Zrenjanin.
(Odluka je donesena jednoglasno.)

Da se **memorijalna nagrada „Ivana Mirkov-Vlačić“ za najbolju likovnu obradu predstave** dodeli predstavi **Veštice iz Salema**, Artur Miler, režija i adaptacija Nikita Milivojević, Srpsko narodno pozorište i Centar za razvoj vizuelne kulture, Novi Sad.
(Odluka je donesena jednoglasno.)
(Nagradu dodeljuje porodica Mirkov na osnovu jednoglasne odluke žirija.)

Da se **nagrada mladom glumcu, koju dodeljuje Savez dramskih umetnika Vojvodine**, na osnovu jednoglasne odluke žirija dodeli **Viktoriji Palfi** za ulogu **dečaka Vasje** u predstavi **Izvini mama**, po bajci *Neću da se izvinim* Sofije Prokofjeve, dramatisacija i režija Todor Valov, Dečje pozorište Subotica.
(Odluka je donesena jednoglasno.)

U Zrenjaninu, 17.04.2019.

Članovi žirija:

Vida Ognjenović, predsednica
Miodrag Tabački
Predrag Momčilović

Glumci iz pobjedničkog “Tartifa”

Najbolji glumac Festivala - Saša Torlaković - igra Tartifa

Kao društvo neosvešćeni, kao narod nepismeni

Saša Torlaković igra Tartifa u istoimenoj koprodukciji NP Sombor i SNP-a. O tome zašto smo kao društvo neosvešćeni a kao narod nepismeni i da li je ovaj “Tartif” priča o jednom Tartifu ili o Tartifu u svima nama, govorio je za Festivalni dnevnik...

“Zar to nije tako očigledno. Da, jeste, i ja ne vidim više problem u nekom takvom, sve više vidim problem u nama koji pristajemo na takve govornarije, da nas neko laže, krade, obmanjuje, da nam uzima platu, da nam je smanjuje kada mu se digne, da ne poštuje zakon, ustav, da ljude naziva bandom, lopovima, samo zato što mirno protestuju. Divim se Francuzima, njihovoj demokratiji... Od francuske buržoarske revolucije svet se promenio, uspostavljena su tri načela i Francuzi ih uvek imaju u vidu - slobodu, bratstvo i jednakost. Kada Francuzima najave da će podignuti poreze - oni izađu na ulicu i tuku se sa policijom, i pale automobile, bude tu i nereda, dakle, oni se bore za svoju slobodu, kao građani, kao demokratsko društvo, jer, znaju da bagma koja dođe na vlast nema pravo da tu vlast uzurpira do mere da ugrožava građanske slobode i građanska prava. Mislim da smo mi kao društvo demokratski neosvešćeni, zaostali, naravno, zato što smo, čini mi se, dosta i nepismeni kao narod. Povodljivi smo, lakše nam je da svoj život damo nekome da u naše ime odlučuje o njemu, nego da sami brinemo o sopstvenom životu i sopstvenim potrebama.”

Ljiljana Stupar

Najbolja glumica Festivala - Hana Selimović - igra Dorinu

Vreme adaktiranja onih koji dižu glas

Hana Selimović igra Dorinu u predstavi “Tartif”. Ona jedina postavlja logična pitanja, pokušava da očisti prostor laži i obmane, na kraju strada. Tačna i prestrašna poruka za nas, ali poruka koja ne sme da obeshrabri...

O tome šta nam je potrebno da se izborimo za dostojanstven život, da li je on jedna komična tragedija ili živimo tragično u komičnom, govorila je za Festivalni dnevnik...

“Ne postoji unison odgovor koji bi ličio na neki recept. Mislim da su odgovori individualni. Međutim, postoje neke opšte stvari koje su apsolutne i nužne kako bismo živeli dostojanstveniji život, a jedna od tih je svakako da ne živimo više u ovom režimu u kojem živimo.”

Radeći ovu predstavu, puno smo lutali i tražili. Prvo smo krenuli sa jednim principom improvizovanja, koji je tek kasnije za okvir dobio “Tartifa”. Komično u klasičnom bio je neki širi okvir. Mi živimo u svetu koji je apsolutno žanrovski neopredeljen, on nije čist žanr, on je fuzija različitih užasa i lepota, tako da, kao i svako dobro pozorište, ono je uvek kombinacija svega, i mogućeg i nemogućeg, i prelepog i užasnog. Mi do

samog kraja nismo znali kakvu predstavu smo napravili, mi glumci. Da li je reditelj Igor Vuk Torbica znao? Kaže da nije, ali, verovatno jeste. Jako sam srećna i uzbuđena nad tim kako ljudi reaguju na ovu predstavu. Nekako, u tom lutanju, čini mi se, da i nismo očekivali da će predstava naići na ovakav prijem a kada se to desi - shvatite da sve teško, što ovaj posao nosi, a o čemu ljudi i ne znaju mnogo, ima smisla.”

Lj. Stupar

Najbolja glumica Festivala - Marta Bereš - igra Hasanagicu u istoimenoj predstavi

Šta činiti kad se čovek uzalud bori i govori?

Marta Bereš igrala je Hasanagicu u istoimenoj predstavi Novosadskog pozorišta/Ujvideki Színház. Za ovu ulogu, na 69. FPPV-u, dobila je nagradu za najbolju glumicu.

“Hasanaginica je vrlo osetljiva, osećajna i produhovljena, ali činjenično, ne može protiv društvenih i naučenih struktura. Uudara glavom u zid i možda precenjuje svoju snagu i izdrživost – to vodi do njene tragedije. Pasivna - nikako. Slaba - možda. Ali biti osetljiv često znači i da smo izloženi tome da budemo slabi. I najsnažnije ljudske priče mogu se banalizovati i ismejati. Ključ je razumevanje... Mnogi ljudi kojima sam rekla da ću igrati Hasanagicu rekli su mi: „Ja sam Hasanaginica“, ili „I ja sam u jednom trenutku svog života bila Hasanaginica“. Nezavisno od posla i godina. Ako se udubimo u analizu svog porodičnog stabla, začudićemo se koliko je tu bilo, ili čak ima i danas, Hasanaginica. Samo slušajte i posmatrajte pažljivo. U predstavu sam ušla potpuno nevino. Obično pre početka procesa temeljno istražujem, ali ovoga puta sam zaista želela da budem oslobođena prethodnih znanja i da na probama zajednički dolazimo do rešenja. Jedina stvar o kojoj sam razmišljala je šta činiti kad se čovek uzalud bori i govori. Mislim da je tu jedino rešenje vratiti se sebi, vratiti se izvoru ali to je generalno moj stav u životu.”

S. M.

Spisateljica i rediteljka Vida Ognjenović, predsednica žirija 69. FPPV-a

Isključivosti uvek rađaju podele

“Pozorište je pravednije od života, ono je na strani dobra, a život je često na strani zla i nekako mi se čini da je zlo jače ponekad i zato se kaže: “Lud i dobar - to su braća.”, a ja, međutim, kažem: “Dobar je samo dobrom brat, nikom drugom.”, kaže na početku razgovora spisateljica i rediteljka Vida Ognjenović, predsednica žirija 69. FPPV-a, na pitanje, da li nam je pozorište bolje od života, ili nam mili iz ruku kao i život?

“Mi smo navikli da tražimo krivce. Ponekad tražimo krivce da bismo oslobodili sebe, da bismo sebe amnestirali. To je kao ono da palikuća prvi oglasi požar i počne da viče “upomoć, upomoć!” A nije lako naći krivca, svi pomalo sudelujemo. Mislim, svako ko čuti, ko vidi zlo, a pravi se da ga ne vidi, ili ga prećutkuje, ili misli “ne događa se to meni, pa šta imam da se mešam” - taj je krivac. Taj je, recimo, sukrivac.”

Znači, nisu krivi uvek samo drugi?

Protiv zla se treba boriti. Protiv svih vrsta zla se treba boriti, ne mislim samo protiv lopova i ubica, i ljudi koji zlostavljaju druge. Ima raznih vrsta zla i protiv toga se treba boriti. Inače, ako mirno posmatramo sve dok ne dođe do nas, mnogo smo skrivili.

Da li u pozorišu vlada kriza para ili ideja?

Rekla bih, što se tiče ideja, njih ne manjka. Evo, gledam sada na ovom festivalu, festival koji okuplja predstave iz desetak pozorišta, dečijih i za odrasle, one vrve od ideja, nema predstave koja je “mrtva”, koja je potpuno šablonizovana, prepisana odranije, podgrejana. Naprotiv. Sve su predstave istraživačke, zanimljivo režirane, u potrazi za idejama i sve predstave govore o ovom vremenu, takoreći, o ovom trenutku. Novac je za to neophodan, pozorište je skupa umetnost, istovremeno i skupocena, po mom mišljenju. Naravno, za pozorište treba obezbediti pare ako hoćemo da ga imamo i ako želimo da je ono kvalitetno. To, ipak, ne znači da je samo skupa predstava kvalitetna, ali znači da stvaraoci predstave ne treba da gube energiju na sporednom koloseku, da nabavljaju pare, nabavljaju jeftine materijale... Druga stvar je da u našim uslovima finansijeri, bila to Republika, Grad, Pokrajina, ili mecene, razni sponzori koji podržavaju pozorište materijalima, novcem, dolaskom na predstave, u suštini, ne izdržavaju umetnike. Oni zapravo pomažu gledaoce, jer, nigde na svetu ne možete za tri eura da vidite predstavu, nigde, a kod nas možete, i to odličnu, odlično opremljenu. Ne možete da slušate operu za deset eura, veoma dobru, sa prvacima koji su evropskog ranga. U bilo kom, pa i najmanjem mestu u Austriji, za to treba da date pedeset eura. Prema tome, svaki finansijer pozorišta finansira gledaoce, i zato je to plemenito uloženi novac.

Ko postavlja kriterijume i zašto su oni sve niži?

Sve su niži iz nevolje, ako su niži, onda iz nevolje, a drugo, vrlo često se tu meša politika, što je najpogrešnije. Onda ljudi ne izdržavaju da imaju visok kriterijum jer se boje da to nije i neće biti popularno, pa i tom populizmu prave ustupke, što su sve ogrešenja o pravo pozorište.

Zašto je sve manje uzbudljivog teatra?

Ima, na primer, videli smo nekoliko uzbudljivih predstava na ovom festivalu, a pošto sam predsednica žirija, ne mogu ih imenovati u trenutku dok razgovaramo, imenovali ih nagrade.

Ko će defragmentovati naše glave i hoće li to biti uskoro?

Trebalo bi da to sami uradimo. Trebalo bi da se malo borimo protiv ovoga političkog podvajanja koje nas urniše. Tu nam odlazi veliki deo individualne i društvene energije, na to ispunjavanje različitosti po svaku cenu i traženju različitosti tamo gde ne treba da ih bude. To da svaki čovek ima pravo na svoje mišljenje, to je zlatno pravilo ljudskih prava i srećni smo što takvo pravilo imamo. Nevolja je u tome što svaki čovek traži da se samo njegovo mišljenje poštuje, odnosno, ne svaki čovek, već ti ljudi prema čijem išljenju treba da se određuju neke stvari u društvu, oni traže da njihovo mišljenje bude isključivo a te isključivosti prave strašne podele i mislim da to samo dovodi do društvene korozije. Jednoulje nije lek tome, naprotiv, jednoulje je opasno, ali i prevaziđeno kao društveni oblik, Ali, politička isključivost, koja se uvukla u naš društveni život, vodi jednoulju.

Mogu li nove generacije u tome pomoći. Da li su one uopšte zainteresovane da nas popravljaju?

Mladi ljudi treba da se skinu sa svojih mobilnih i pametnih telefona i da ne veruju samo u gugl i vikipediju. Moraju da ovladaju znanjem i samo će tako moći da se suprotstave. Neznalici je sasvim svejedno šta se oko njega događa, jer, on ne može da prepozna ni dobro, ni zlo. Prema tome, da bi ova sredina bila dobra za njih, mladi ljudi treba da budu pametniji od svakog telefona da bi mogli da se suprotstave mnogim nevoljama koje nameće ovo tehnološki razvijeno društvo, koje se sve manje razvija.

Ljiljana Stupar

Festivalski žiri

Večeras na Festivalu

20h
Dodela nagrada 69. FPPV

U nastavku programa, u čast nagrađenih

Predstava „Dopler“ - Erlend Lu/reditelj: Aleksandar Popovski, SNP i Centar za razvoj vizuelne kulture Novi Sad
Dramatizacija: Nikolina Đukanović, scenograf i kostimograf: Magdalena Vlajić, koreograf: Ista Stepanov
Uloge: Strahinja Bojović, Radoje Čupić, Jovana Stipić, Isidora Vlček, Nikola Pudar, Nenad Pećinar, Aleksandar Gajin, Milorad Kapor, Jovana Balašević i Igor Pavlović

*

Veni, vidi, vici...

*

Najbolji umetnici pred Zrenjanincima

Najbolji reditelj Festivala Igor Vuk Torbica

"Veštice iz Salema", specijalna nagrada za pokret i izbor muzike, i najbolja likovna obrada predstave

Aleksandar Ristoski - najbolji glumac u predstavi za decu "Konjski zubčić u našeg cara"

"Bilo jednom u Banatu", nagrada za kostim i specijalna nagrada za kolektivnu igru

Ekipa RTV Vojvodine: montažer Boris Harvan, novinarka Sonja Mitrović i snimatelj Bojan Ognjanovac

Gradonačelnik Janjić sa suprugom i novinarkom Ljiljanom Stupar

Medijski prijatelji RTV, TV Santos, List Zrenjanin, Danas, Klik FM, KTV, I Love Zrenjanin

Republika Srbija
Ministarstvo kulture
i informisanja

Pokrajinski sekretarijat
za kulturu, javno
informisanje i
odnose s verskim
zajednicama

Grad Zrenjanin

NARODNO POZORIŠTE
TOŠA JOVANOVIĆ
1839
ZRENJANIN

ZPPV
Zajednica profesionalnih
pozorišta Vojvodine

gomex
Šešir nakrivi, lakše se živi
medijski pokrovitelj festivala